

**ה"ת 27571/12 - מיכאל גבעון נגד משטרת ישראל - יחידת מג"ב
ארץ, טראד גרייפא苍**

בית משפט השלום בטבריה

ה"ת 16-12-27571 גבעון נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 504988

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבקשים מיכאל גבעון
נגד
משיבים
1. משטרת ישראל - יחידת מג"ב ארץ 2. טראד גרייפא苍

החלטה

רקע :

- בפני בקשה להחזרת תפוס אשר הוגשה ע"י המבוקש ביום 13/12/16 להחזרת 4 פרות אשר נתפסו בחזקת המשיב לרשותו. בnimoki הבקשתו נרשם כי בתאריך 8/12/16 זוהה הפרות בוודאות על ידי המבוקש כפרות אשר נגנבו ממנו בתאריך 16/11/16. המבוקש עוטר להחזרת הפרות לחזקתו בשל הסבל הרב שעוברות בהיותם בהסגר.
- בתגובהתה מיום 13/12/16 מסר ב"כ המבוקשת כי המבוקשת לאינה מתנגדת לבקשתו של ציהוי הפרות כשייכות למבוקש והיוון בהרionario וזאת בתנאים מגבלים.
- בהחלטתי מיום 13/12/16 הורתתי על קיום דיון בבקשתו בנסיבות המשיב 2. במסגרת דיון זה הוסכם בין הצדדים על קביעת מועד דיון נוסף לצורך קבלת מידע הבדיקה שתערוך ל查明 הבעלות על 4 הפרות, מושא הבקשתו. כמו כן הוסכם כי עד למועד הדיון או עד להחלטה אחרת, יועברו הפרות מושא הדיון לחזקתו המבוקש, יאסר על המבוקש למכור הפרות או לעשות בהן כל פעולה אחרת לרבות שיחיתן, על המבוקש לטפל בפרות טיפול הולם כמקובל בתחום.
- עוד הוסכם כי המבוקש יחתום על התchiaiot בסך 20,000 ₪ להבטחת שמירתו על התנאים שנקבעו בהחלטה. בהתאם להסכמות הצדדים ניתן להסכמה תוקף של ההחלטה.

עמוד 1

4. בדือน אשר התקיים ביום 17/1/26 עטר המבוקש לקבלת הפרות לרשותו באופן קבוע והוסיף כי אמנים רק שתי פרות נבדקו, אך יש ביכולו לעשות בדיקות נוספות ולהוכיח הבועלות גם על שתי הפרות הנוספות.

5. המשיב 2 ואחיו אשר הורשה לטען אף הוא במסגרת הדיון טענו כי מבקשים לדעת אם ארבעת הפרות han של המבוקש, איך בוצעה בדיקת הד.ג.א. ומבקשים כי הפרות יועברו לצד שלישי, שמא הפרות בהריין ימלטו עוד שבועיים ומבקש לעשות שוב את הבדיקה. הם מסרו כי מוכנים לחתום על ערבות ולשלם כסף בסוף ההליך אם יתברר בסוף שהפרות לא שלהם.

לשאלת בהם"ש מסר משיב 2 כי לא ביקש חמודין נימר, האדם ממנו, קר טען בחקירותו במשטרה, רכש הפרות למסור עדות מטעמו בבית המשפט במסגרת הליך זה, לאחר שבית המשפט העמיד אותו על זכותו לזמן מר נימר חמודין מטעמו במסגרת הדיון מסר כי לא יוכל בזמן את חמודין נימר והמשטרה צריכה לגבות ממנו עדות.

6. ב"כ המבוקשת הגיש תגבורתו בכתב במסגרת מסר כי שניים מהפרות זוהו ע"ס קירבה היכולה להיעדר על קשרי הורות ביניהם לבין שתי עגלות אשר מצויות בחזקת המבוקש. ב"כ המבוקשת סבור כי יש לגוזר גזרה דומה גם בעניינן של 2 פרות שלא בוצעה בעניינם בדיקה גנטית שכן נתפסו כמייקשה אחת, זוהו בוודאות ע"י המבוקש ובנו. לפיכך עותרת המבוקשת להוורתה הפרות בידי המבוקש במוגבלות מסוימת.

דיון והכרעה :

הוראות החוק הרלוונטיות :

סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה") קובע סמכות המשטרה לסתור חפצים:

"(א) רשיי שוטר לסתור חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעבירה, או עו מדים לעבור, עבריה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבריה, או שניתן כscalar بعد ביצוע עבריה או כאמצעי לביצועה."

סעיף 34 לפקודה קובע כי -

"על פי בקשת שוטר שהוסמן לכך על ידי קצין-משטרה בדרגת מפקח-משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמן), או על פי בקשת אדם התבע זכות בחפץ, רשאי בית-משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שניהגו בו אחרת כפי שיורה בבית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו."

בית המשפט העליון עמד על ההלכה הנוגעת בסוגיות האיזונים של בית המשפט לבצע בעת הכרעה בבקשת אדם להחזיר תפוס בש"פ 342/06 - חב' לרגו עבירות עפר בעמ' נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים : (12/03/2006)

"כשם שלענין מעצר תיבחן השאלה האם קיימתUILת מעצר, ואם כן, האם ניתן לגשים את תכליתו באמצעות חילופה שפגועתה פוחטה, כך הוא ביחס להמשך החזקת חוץ תפוס. יש לבחון האם מתקיימתUILה להמשך תפיסתו בידי המשטרה; ואם כן, האם ניתן לגשים את תכלית התפיסה באמצעות שחרור החוץ בכפוף להגבלות מידתיות אשר תגשמנה את התכליות הטמונה בתפיסה, בד בבד עם מיתונת החלטתה של הפגיעה בזכות הקני של האדם. השאלה היא, במילים אחרות, אם קיימת "חלופת תפיסה" אשר תגשים את מטרת התפיסה בדרך שתפגע פחות בזכות קניינו של בעל הזכויות בנכס."

על אופיו של הדיון החל על המקרה שבפניו עמד בית המשפט העליון בש"פ 3049/95 - סאלמה אבו עדרה נ' מדינת ישראל ו-2 אח', פד מט(4), 146 (20/11/1995) :

"אופי העניין נושא פסק- הדיון אם אזרחי הוא או פלילי, משנתה על-פי המחלוקת הטעונה הכרעה. כאשר המחלוקת היא בין המשטרת המבקשת להחזיק את החוץ לצורך המשפט הפלילי כמפורט בסעיף 34 לבין הטעון לזכות בו, לרבות הנאשם, ההליך הוא פלילי באופיו. שכן, תפיסת המשטרת את החוץ אינה נובעת מזכות אזרחיות, אלא מסמכיות שהוענקו לה בחוק הנוגעת לקיום ההליך הפלילי.

מנגד, כאשר המחלוקת הינה בין צדדים שכל אחד מהם טוען לזכות אזרחיות במשפט, הכרעה היא על-פי עקרונות המשפט האזרחי, וההליך הוא אזרחי איפוא. השוו לדבריו השופט מצא בע"פ 1932/93, שם, שם."

מן בכלל אל הפרט :

1. לאור העובדה כי אין המשטרת מבקשת להחזיק בפרות מושא הבקשה לצרכי חילוט אך עולה מתייק החקירה ומתגבhta (לרבבות הבקשה להטלת ערביות) כי מבקשת להציג הפרות כמצג בהליך עתידי הרוי שיש בדיון הקיימים על פי ההלכה הנוגעת (ר' לעיל) הן סמנים מן הדיון הפלילי והן מן הדיון האזרחי. למען הסר ספק אbehior כי החלטת בית המשפט בבקשתה אינה מהווה הכרעה בגין זכויות קניין בפרות מושא כתוב האישום שכן עסקין בסעד זמני שעיר תכליות להבטיח תקינות הליך החקירה וההליך המשפטי העתידי בהתאם לאינטרס הציבורי בהעמדת עבריים לכואורה לדין, אך בהיעדר הליך משפטי נפרד או נוסף והחלטה אחרת על ידי מותב מוסמך, ישארו התפוסים בידי מי שהחזקקה בהם ניתנה בהתאם להחלטה זו. עוד אצין כי קביעתי זו יפה שבעתים שעיה שהחקירה המשפטלית בעיצומה וטרם הושלמה.

.2. לאחר עיון בתיק החקירה ושמיית הצדדים מצאתי כי מן הדין להורות על המשך ההחזקה בפרות מושא כתוב האישום בשלב זה ועד החלטה אחרת בידי המבוקש והכל מהטעמים הבאים:

א. מחומר החקירה עולה כי בעוד המבוקש הינו מגדל בקר מורשה הרוי שהמשיב 2 מעיד על עצמו כמו שאינו מגדל בקר (יהה לטענתו בעבר) ואף לא העביר הפרות לדבריו עם אישור הובללה הנדרש כדין, מכיוון שכך אין הוא עומד לכואורה בקיום התקנות הבאות להבטיח בריאות הבקר המוחזק על ידו ופועל יוצא לכך אף בריאות הציבור הרחב. החזרת הפרות לידי המשיב 2 עלולה ליצור מצב בו ניתנה החלטת בית המשפט בגיןו לחוק.

ב. בהמשך לסעיף א' לעיל הרוי שמצאתי כי למבוקש בהיותו מגדל בקר מורשה יכולת טוביה יותר לשמר על הפרות הן בהיבט של שמירת בריאותן ודאגה לצרכיהן עד תום החליך או מתן החלטה אחרת, והן בהיבט הצגתן כראיה במסגרת החקירה או הליך משפטי. זאת נוכח הצהरתו של משיב 2 כי אינו מגדל עוד בקר, לא נמצא עוד בקר ברשותו בשעת החיפוש ובעברו הפלילי בתחום, לעומת זאת המבוקש המעיד על עצמו במסגרת החקירה כי הינו מגדל בקר וטיפול לכואורה בפרות הגנובות עובר לגניבתן.

ג. עיון בחומר החקירה מעלה כי למבוקש סיכוי טוב יותר להוכיח בעtid את זכותו הקניינית בפרות.

סעיף 34 לחוק המכר, התשכ"ח-1968 מען הלכת השוק :

"نمcker נכס-נד על ידי מי שעוסק במכירת נכסים מסווגו של המ麥ר והמכירה הייתה במהלך הריגל של עסקיו, עוברת הבעלות לקונה נקייה מכל שעבוד, עיקול וזכות אחרת במ麥ר אף אם המ麥ר לא היה בעל המ麥ר או לא היה זכאי להעבירו כאמור, בלבד שהקונה קנה וקיבל אותו לחזקתו בתום-לב."

ה גם שלא מצאתי מקום לפרט לפרטם הטעמיים הראייתיים המוביילים להכרעה בסוגיה זו עקב אי חקירותם של שני חסודים מרכזיים בפרשה בשלב זה, הרוי שיעון בחומר החקירה מעלה כי המשיב 2 אינו עומד בתנאי תקנת השוק. משיב 2 אינו טוען בחקירותו כי האדם שמכר לו הפרות עוסק במכירת פרות או בקר, לא נראה כי המכירה נערכה במהלך הריגל של עסקיו המ麥ר, משיב 2 לא הוכיח בעלותו במסמך כלשהו. יתרה מכך, נסיבות קבלת הפרות לידי של משיב 2, היעדר כל תיעוד בדבר קבלתם והתשולם שלהם בגין מטלות ספק בתום ליבו של משיב 2 בריכישת הפרות, זאת בנוסף לתמיות המועלות בגין העיתוי הנטען לרכישתם בעדויותיהם במשפטה.

לעומתו, טוען המבוקש כי זיהה בזדאות את הפרות מושא הבקשה, מסר מספר עדויות אשר בהן ציין פרטים מזהים אשר נמצאו על גופו של הפרות. חיזוק ממשי לטענת המבוקש בין בעלותו בגין הפרות מצאתי ב厶מץאי בדיקת DNA שבוצעה לשניים מהפרות בה נקבע כי הממצא שהתקבל יכול להעיד על קשרי משפחה בין שתי הפרות שנבדקו ושתי עגלות שנוטרו בחזקת המבוקש. המבוקש אף מסר הסבר מדוע לא ניתן היה לבצע בשלב זה בדיקת שתי הפרות הננספות אלו מול עגלות, מסר כי בעtid ניתן יהיה לבצע בדיקה אל מול מאגרי DNA ש查明 בוגר שגדיל בעבר, ארבע הפרות נתפסו כמייקשה אחת בחזקת המשיב 2 והוא אף אישר כי קיבלם לידי כמייקשה אחת. המבוקש הגיע לתולנה בגין גניבת מספר פרות ולא שתיים בלבד ולאור כל האמור לעיל הוכח בפניו בפניו כי למבוקש סיכוי טוב יותר מאשר משיב 2 להוכיח זכותו הקניינית בפרות.

ד. נוכח קביעותי לעול והשיקולים המובילים למסקנה כי דין הבקשה להתקבל הרוי שעתירת מшиб 2 להשתמת הפרות בחזקת צד שלישי משוללת יסוד. למעלה מן הצורך אצין כי בקשה זו תUIL עלול כספית נספת ויקרא על כתפי המדינה שעיה שימוש במשפט 2 אינו מתחייב בשלב זה במימונן עלות החזקת הפרות וטוען כי אין בידו לעשות כן בשלב זה וכן שוכנעתי כי הטיפול הרפואי לפירות ינתן על ידי המבחן הטוען ומוכיח לכאהרabe הבעיות בהן. כמו כן לא מצאת מקום לחשש אשר הוועלה על ידי מшиб 2 כי המבחן יערוך השוואת DNA בין העגלים/וות שיוולדו לפירות מושא הבקשה ובכך יטעה היחידה החוקרת, מדובר בטענה בעלים ולא הובאה ראשית ראייה בנושא. מшиб 2 טען כנגד ממצאי הבדיקות שבוצעו על ידי היחידה החוקרת אך לא הגיע כל ממצא מטעמו לסתור קביעות אלו ומכאן כי אין ממש בטענה זו בשלב זה.

עוד אצין כי הגם שבית המשפט איפשר בידי מшиб 2 לזמן מטעמו לעודות את האדם שמכר לו לטענותו את הפרות הוא נמנע מכך.

לאור האמור לעיל אני קובע כי הבקשה מתקבלת וכי הפרות מושא הבקשה ישארו בידי המבחן וזאת בתנאים שנקבעו בהחלטתי מיום 26/12/16. עוד יובהר כי התcheinות המבחן והתנאים שנקבעו בהחלטה מיום 16/12/16/26 תקפים אף בנוגע לעגל/ה/וות אשר יולד או יולדו לפירות מושא הבקשה וזאת עד מתן החלטה אחרת בגין.

באם יחול שינוי במצב המשפט או העובדתי המקים למшиб 2 עילתה לעין חוזר בהחלטה זו, יהיה רשאי להגישה.

המצוירות תעבור ההחלטה לצדים.

ההחלטה ניתנה לאחר יציאת השבת.

זכות ערר לבית המשפט המחויז.

ניתנה היום, א' שבט תשע"ז, 28 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.